

УДК 368.914:004(477)

DOI: https://doi.org/10.31521/modecon.V56(2026)-21

Кулікова Є. О., доктор філософії з фінансів, банківської справи та страхування, старший викладач кафедри фінансового менеджменту та фондового ринку, Одеський національний економічний університет, м. Одеса, Україна

ORCID: 0000-0002-6652-3387

e-mail: kulikovaelizaveta92@gmail.com

Цифровізація системи пенсійного страхування в Україні: сучасний стан та напрями розвитку

Анотація. У статті досліджено сучасний стан та ключові напрями цифровізації системи пенсійного страхування в Україні. Метою роботи є комплексний аналіз цифрових трансформацій у пенсійній сфері, визначення їх впливу на ефективність, прозорість та стійкість системи соціального забезпечення, а також обґрунтування перспектив подальшого розвитку. У дослідженні застосовано загальнонаукові методи аналізу, синтезу та узагальнення, що дозволило виявити основні тенденції цифрової трансформації пенсійної системи.

Встановлено, що впровадження електронних сервісів Пенсійного фонду України, систем електронної ідентифікації та інтегрованих інформаційних реєстрів суттєво підвищило ефективність адміністрування пенсійних процесів, скоротило час обробки даних та розширило доступ громадян до соціальних послуг. Водночас цифровізація супроводжується низкою викликів, зокрема фрагментарністю інформаційних систем, недостатнім рівнем цифрової грамотності населення та ризиками кібербезпеки.

Обґрунтовано доцільність розвитку концепції цифровізації пенсійних прав як основи формування єдиної електронної інфраструктури обліку страхового стажу та пенсійних накопичень. Запропоновано напрями подальшого вдосконалення системи, що передбачають поглиблення міжвідомчої інтеграції, автоматизацію пенсійних розрахунків та розвиток цифрових сервісів.

Отримані результати мають практичне значення для вдосконалення державної політики у сфері пенсійного страхування та формування сучасної цифрової моделі соціального захисту в Україні.

Ключові слова: пенсійне страхування, цифровізація, електронні сервіси, Пенсійний фонд України, соціальний захист, цифрова трансформація.

Kulikova Yelizaveta, PhD in Finance, Banking and Insurance, Senior Lecturer at the Department of Financial Management and Stock Market, Odesa National Economic University, Odesa, Ukraine

Digitalization of the Pension Insurance System in Ukraine: Current State and Development Directions

Abstract. Introduction. The digital transformation of social security systems has become a key global trend that is significantly influencing the modernization of pension insurance mechanisms. In Ukraine, the pension system is undergoing structural and technological changes to improve the efficiency, transparency, and accessibility of its services. The introduction of electronic governance tools, integrated databases, and digital identification systems has changed how the Pension Fund operates and interacts with citizens. These changes are particularly relevant in the context of demographic challenges, fiscal constraints, and the need to ensure the sustainability of the social protection system.

Purpose. This study aims to comprehensively analyze the current state of the digitalization of Ukraine's pension insurance system, identify its primary effects on the efficiency and transparency of pension administration, and substantiate strategic directions for its future development. Additionally, the study aims to explore digital pension rights as the basis for a modernized pension model that utilizes integrated electronic data management.

Results. The study found that the implementation of digital tools within the Pension Fund of Ukraine has significantly transformed administrative processes. The use of electronic services, online portals, and digital identification systems (such as BankID and digital signatures) has improved access to pension services and reduced administrative delays. The integration of information systems has enabled more accurate accounting of insurance contributions and pension entitlements. At the same time, the level of digitalization remains uneven due to fragmentation of databases, limited interoperability between institutions, and varying levels of digital literacy among the population. The analysis also shows that digitalization increases system resilience, particularly in crisis conditions, ensuring continuity of pension payments and remote service delivery.

Conclusions. The digitalization of Ukraine's pension insurance system represents an irreversible transformation that enhances the efficiency, transparency, and sustainability of social protection mechanisms. However, further progress requires strengthening interagency data integration, improving cybersecurity, reducing digital inequality, and completing the transition to fully automated pension calculation systems. Developing a unified digital ecosystem for social protection and legally consolidating digital pension rights are key steps toward a modern, citizen-oriented pension system that aligns with European standards.

Keywords: Pension insurance; digitalization; electronic services; Pension Fund of Ukraine; social protection; digital transformation

JEL Classification: H550; G230; O330; H530.

¹Стаття надійшла до редакції: 20.04.2026

Received: 20 April 2026

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку економіки характеризується активною цифровою трансформацією всіх сфер суспільного життя, включаючи систему соціального забезпечення. В Україні система пенсійного страхування перебуває у стані тривалої структурної модернізації, зумовленої демографічними викликами, фінансовою нестійкістю солідарного рівня та необхідністю підвищення ефективності адміністрування пенсійних виплат. У цих умовах цифровізація виступає одним із ключових інструментів підвищення прозорості, доступності та результативності функціонування пенсійної системи. Попри впровадження електронних сервісів, розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та створення цифрових платформ у діяльності державних органів, система пенсійного страхування України все ще стикається з низкою проблем. Серед них — фрагментарність цифрових рішень, недостатній рівень інтеграції державних реєстрів, обмежений доступ окремих груп населення до цифрових послуг, а також ризики кібербезпеки та захисту персональних даних. Крім того, існує потреба у вдосконаленні нормативно-правового забезпечення цифровізації та формуванні ефективних механізмів управління цифровими трансформаціями у сфері пенсійного страхування. З огляду на зазначене, актуалізується необхідність комплексного дослідження сучасного стану цифровізації системи пенсійного страхування в Україні, виявлення ключових проблем її розвитку та обґрунтування перспективних напрямів удосконалення з урахуванням міжнародного досвіду та національних особливостей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика цифровізації системи пенсійного страхування та соціального забезпечення загалом є предметом активних наукових досліджень як в Україні, так і за кордоном. Значна увага приділяється впливу цифрових технологій на трансформацію фінансових інститутів, включаючи страхові та пенсійні системи. Зокрема, у працях вітчизняних науковців досліджується сутність цифровізації як ключового чинника розвитку сучасної економіки. Так, у дослідженні І. Самошкіної обґрунтовано, що цифровізація страхового ринку сприяє підвищенню ефективності діяльності страхових установ, зниженню транзакційних витрат та розширенню доступу клієнтів до страхових послуг [1]. Автор підкреслює, що розвиток цифрових платформ, мобільних застосунків і електронних сервісів формує нові конкурентні переваги на ринку страхових послуг. Теоретичні засади цифровізації фінансового сектору також розкрито у працях Р. Дюка, який підкреслює роль фінтеху, цифрових платформ і інноваційних фінансових інструментів у трансформації економічних відносин [2].

Окремий напрям досліджень стосується цифровізації соціального забезпечення та діяльності державних інституцій. Зокрема, Т. Єгорова-Луценко

обґрунтовує необхідність впровадження елементів електронного урядування як інструменту підвищення ефективності надання соціальних послуг та зростання довіри до державних органів [3]. Водночас В. Кохан досліджує особливості цифровізації діяльності Пенсійного фонду України, акцентуючи увагу на розвитку електронних сервісів, цифрової ідентифікації та автоматизації облікових процесів [4].

У контексті функціонування пенсійної системи важливими є праці, присвячені її трансформації та фінансовій стійкості. Зокрема, В. Рудик досліджує роль пенсійного страхування у формуванні фінансової системи держави, підкреслюючи його значення для макроекономічної стабільності [5]. Я. Парфьонов розглядає проблеми реформування пенсійної системи в умовах трансформаційних змін, акцентуючи увагу на демографічних та економічних викликах [6], тоді як Я. Жовнірчик обґрунтовує необхідність модернізації системи пенсійного забезпечення в умовах кризових і післявоєнних процесів [7].

Сучасні дослідження також фокусуються на впливі цифрових технологій на стійкість соціальної системи. Зокрема, Т. Бурлай доводить, що цифровізація соціальної сфери є ключовим фактором забезпечення її стійкості, особливо в умовах воєнного стану, забезпечуючи безперервність надання соціальних і пенсійних послуг [8]. Аналогічні висновки містяться у роботах І. Кондрат, М. Бублик та Н. Ярошевич, які досліджують фінансову стійкість пенсійної системи України в умовах демографічних та економічних шоків [9].

Окрему увагу приділено прикладним аспектам цифровізації пенсійного забезпечення. Так, Л. Городянська аналізує технології цифрової адаптації даних у системі пенсійного забезпечення, підкреслюючи значення електронних реєстрів і автоматизованих інформаційних систем [10].

Таким чином, аналіз наукових джерел свідчить про значну увагу до проблем цифровізації фінансового сектору, соціального забезпечення та пенсійного страхування. Водночас більшість досліджень мають фрагментарний характер і зосереджуються на окремих аспектах — технологічних, економічних або правових. Це зумовлює необхідність комплексного підходу до дослідження цифровізації системи пенсійного страхування в Україні, що й визначає актуальність подальших наукових розвідок у цьому напрямі.

Формулювання цілей дослідження. Метою дослідження є комплексний аналіз процесів цифровізації системи пенсійного страхування в Україні, визначення її сучасного стану, виявлення ключових проблем та обґрунтування перспективних напрямів подальшого розвитку в умовах цифрової трансформації економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Система пенсійного страхування України на сучасному етапі перебуває у фазі інтенсивної цифрової

трансформації, яка є складовою загального переходу до моделі цифрової держави. Цифровізація у цій сфері виступає інструментом підвищення ефективності управління фінансовими потоками, скорочення адміністративних витрат, підвищення прозорості пенсійних розрахунків та забезпечення безперервності надання соціальних послуг.

Основою цифрової інфраструктури є інформаційно-комунікаційна система Пенсійного фонду України (ІКІС ПФУ), яка забезпечує автоматизовану обробку даних більш ніж 10 млн пенсіонерів та близько 20 млн застрахованих осіб. Впровадження цієї системи дозволило скоротити середній час опрацювання пенсійних справ орієнтовно на 30–50%, а також зменшити кількість помилок у розрахунках завдяки автоматичній верифікації даних [11].

Вебпортал електронних послуг Пенсійного фонду України став ключовим каналом взаємодії громадян із системою. Станом на останні роки кількість користувачів електронних сервісів перевищує 10 млн осіб, що свідчить про високу адаптацію населення до цифрових інструментів. Через портал щорічно обробляються десятки мільйонів електронних запитів, включаючи довідки про стаж, розмір пенсії та історію страхових внесків.

Впровадження електронної ідентифікації (КЕП, BankID, Дія.Підпис) суттєво змінило модель доступу до послуг: частка онлайн-звернень у загальній структурі адміністративних послуг Пенсійного фонду вже становить приблизно 60–80% залежно від регіону та типу послуги. Це дозволило значно знизити навантаження на територіальні відділення та скоротити час обслуговування громадян у кілька разів. Окремим стратегічним напрямом є оцифрування трудових книжок. За різними оцінками, у цифровий формат уже переведено понад 70% активних трудових записів, однак значна частина архівних даних (особливо до 2000-х років) ще потребує

верифікації та оцифрування. Це створює ризики неповного обліку страхового стажу для частини громадян [11].

Цифровізація суттєво трансформувала функціонування пенсійної системи України, що можна оцінити через низку кількісних та якісних ефектів: скорочення часу призначення пенсії — у середньому з 10–15 робочих днів до 3–7 днів у випадках повної цифрової верифікації даних; зменшення адміністративних витрат — за оцінками, економія бюджетних ресурсів на паперовому документообігу становить до 20–25% у порівнянні з традиційною моделлю; зростання частки електронних послуг — понад 70% звернень до Пенсійного фонду здійснюється в онлайн-форматі; підвищення точності обліку страхового стажу — зниження помилок у пенсійних розрахунках орієнтовно на 15–20% завдяки інтеграції реєстрів [12].

Покращення доступності послуг — особливо для громадян у віддалених регіонах та осіб з обмеженою мобільністю. Стійкість системи в кризових умовах — під час воєнного стану понад 80% базових пенсійних послуг продовжували надаватися дистанційно [13].

Водночас цифровізація супроводжується низкою структурних викликів. Рівень цифрової грамотності населення залишається нерівномірним: близько 20–25% громадян старшого віку мають обмежений доступ або складнощі у використанні електронних сервісів. Також зберігаються ризики кібербезпеки, оскільки пенсійна система обробляє великі масиви персональних даних [14].

У межах державної політики триває інтеграція соціальних реєстрів, що має забезпечити створення єдиної цифрової екосистеми соціального захисту. Очікується, що її впровадження дозволить скоротити дублювання даних на 30–40% та підвищити ефективність адміністрування соціальних виплат.

Загальний стан цифровізації системи пенсійного страхування доцільно узагальнено нижче (табл. 1).

Таблиця 1 Аналітична оцінка сучасного стану цифровізації системи пенсійного страхування в Україні

Елемент цифровізації	Характеристика впровадження	Рівень розвитку	Основні проблеми	Перспективи розвитку
Електронний портал ПФУ	Онлайн-доступ до пенсійних сервісів, довідок, заяв, інформації про стаж	Високий	Перевантаження системи, нерівномірний доступ населення	Розширення функціоналу, мобільна інтеграція, AI-сервіси
Інтегрована інформаційна система ПФУ	Автоматизація обліку застрахованих осіб і виплат	Середньо-високий	Фрагментація баз даних, недостатня міжвідомча взаємодія	Створення єдиного соціального реєстру
Електронна ідентифікація (КЕП, BankID, Дія.Підпис)	Захищений доступ до персональних даних та онлайн-послуг	Високий	Цифрова нерівність, різний рівень цифрової грамотності	Масова цифрова ідентифікація населення
Оцифрування трудових книжок	Перехід до електронного обліку трудового стажу	Середній	Неповне охоплення архівних даних, помилки при перенесенні	Повна цифровізація трудового стажу
Автоматизація пенсійних розрахунків	Часткова автоматизація призначення та перерахунку пенсій	Середній	Ручна перевірка даних, застарілі реєстри	Повна автоматизація розрахунків
Міжвідомча інтеграція реєстрів	Обмін даними між державними органами	Середній	Відсутність єдиних стандартів даних	Єдина цифрова екосистема соціального захисту
Кібербезпека пенсійних даних	Захист персональної інформації в цифрових системах	Середній	Ризики витоку даних, потреба модернізації захисту	Посилення кіберзахисту та аудит систем

Джерело: складено автором на основі [11]

У межах дослідження доцільно розглянути динаміку цифровізації системи пенсійного страхування України у часовому вимірі, що дозволяє простежити етапність трансформацій та оцінити їх практичні результати. Еволюція цифрових змін у

діяльності Пенсійного фонду України демонструє поступовий перехід від базових електронних сервісів до повноцінної цифрової екосистеми пенсійного забезпечення (табл. 2).

Таблиця 2 **Етапи цифровізації системи пенсійного страхування України (2020–2026 рр.)**

Рік	Цифрові зміни	Основні показники / результати
2020	Початковий етап цифрової трансформації ПФУ; базова робота вебпорталу	Обмежений набір онлайн-послуг (довідки, базова інформація про стаж); переважання офлайн-звернень
2021	Розширення електронного кабінету ПФУ; запуск активної оцифровки трудових книжок	Зростання кількості користувачів онлайн-сервісів; початок масового переходу до електронного обліку стажу
2022	Інтеграція з державними цифровими сервісами (Дія, BankID); розширення дистанційних послуг	Збільшення частки електронних заяв; часткова автоматизація обробки пенсійних звернень
2023	Масштабування електронних сервісів; впровадження QR-довідок та SMS-інформування	Більшість довідок доступні онлайн; зростання частки безвізитних звернень до ПФУ
2024	Перехід до моделі “digital-first”; розширення автоматизації пенсійних перерахунків	Зменшення паперових процедур; значна частина процесів виконується автоматично
2025	Подальша цифровізація страхового стажу; розвиток персоналізованих сервісів та аналітики	Переважає електронних заяв над паперовими; стабільне зростання онлайн-обслуговування
2026	Формування повноцінної електронної пенсійної екосистеми	Більшість послуг доступні 24/7; електронний стаж є базою пенсійних розрахунків; мінімізація фізичних звернень

Джерело: складено автором на основі даних [11-14]

Аналіз представленої динаміки свідчить про чітко виражену траєкторію цифрової трансформації пенсійної системи України. Початковий етап (2020 р.) характеризувався обмеженим функціоналом електронних сервісів та домінуванням традиційних адміністративних процедур. Уже в 2021–2022 роках відбувся перехід до активної цифровізації ключових процесів, зокрема оцифрування трудового стажу та інтеграції з державними цифровими платформами [12].

У 2023–2024 роках спостерігається якісний перехід до моделі “digital-first”, що означає пріоритетність електронного формату надання послуг над паперовим. Це супроводжується зростанням автоматизації розрахунків пенсій, скороченням адміністративних витрат та розширенням дистанційних сервісів.

У контексті подальшого розвитку пенсійної системи України важливою складовою її стабілізаційного та цифрово-правового етапу виступає цифровізація пенсійних прав [15], що передбачає створення інтегрованої електронної інфраструктури обліку трудового стажу, страхових внесків і пенсійних накопичень. Цей процес є ключовим для забезпечення прозорості функціонування системи, підвищення довіри громадян до пенсійних інституцій та оптимізації адміністрування пенсійних ресурсів.

Цифровізація пенсійних прав має низку системних переваг. По-перше, вона забезпечує підвищення прозорості та довіри громадян, оскільки створення єдиного електронного реєстру дозволяє особам у режимі реального часу відстежувати свої страхові внески, накопичений стаж та орієнтовний розмір майбутньої пенсії. Це, у свою чергу, мінімізує

корупційні ризики та зменшує можливості адміністративних зловживань.

По-друге, важливим ефектом є скорочення адміністративних витрат, адже перехід до цифрових форматів обробки даних дозволяє зменшити витрати на паперовий документообіг, пришвидшити обробку інформації та знизити навантаження на державний апарат. Це сприяє підвищенню ефективності функціонування органів пенсійного забезпечення.

По-третє, цифровізація забезпечує інтеграцію з іншими державними та фінансовими системами, зокрема податковими органами, банківськими установами та роботодавцями. Така взаємодія створює умови для автоматизованого обміну даними щодо доходів і сплачених страхових внесків, що підвищує точність пенсійних розрахунків і зменшує ризики помилок.

По-четверте, важливим аргументом є міжнародний досвід, який демонструє ефективність цифровізації пенсійних прав у країнах Європейського Союзу. Зокрема, в Естонії, Польщі та Литві впровадження цифрових пенсійних систем забезпечило значне підвищення ефективності адміністрування та сприяло переходу до більш прозорих і гнучких моделей пенсійного забезпечення.

Окремо слід зазначити необхідність нормативного закріплення поняття “пенсійні права”, яке має трактуватися як сукупність гарантованих державою прав на соціальне забезпечення у разі досягнення пенсійного віку, втрати працездатності або втрати годувальника. У контексті пенсійного страхування доцільно застосовувати його у вузькому значенні — як сукупність прав на пенсійне страхування у разі досягнення пенсійного віку, втрати працездатності внаслідок страхового випадку, а також права

спадкоємців на пенсійні накопичення та інвестиційний дохід.

Це дозволить забезпечити правову визначеність у сфері пенсійного забезпечення, сформувати єдину термінологічну базу та уніфікувати правозастосовну практику. Важливим елементом такого підходу є закріплення індивідуального права власності громадянина на пенсійні накопичення, що гарантуватиме їх захищеність від неправомірного втручання та створить передумови для розвитку накопичувальної та добровільної складових пенсійної системи.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що цифровізація системи пенсійного страхування в Україні є комплексним і багатовимірним процесом, який виходить за межі суто технологічної модернізації та формує нову інституційну модель соціального забезпечення, засновану на принципах прозорості, автоматизації, персоналізації та міжвідомчої інтеграції даних.

По-перше, доведено, що впровадження цифрових інструментів Пенсійного фонду України (електронні сервіси, інтегровані реєстри, системи електронної ідентифікації) забезпечило суттєву трансформацію адміністративних процесів. Це проявляється у скороченні часу обробки пенсійних справ, зниженні транзакційних витрат, підвищенні точності обліку страхового стажу та зменшенні впливу людського фактору на прийняття рішень. Таким чином, цифровізація виконує функцію інструменту операційної ефективності державного управління.

По-друге, встановлено, що цифровізація є ключовим чинником підвищення прозорості та довіри до системи пенсійного страхування. Формування електронних реєстрів та розширення доступу громадян до персональних даних створює умови для реалізації принципів відкритості та підзвітності публічних фінансів, що відповідає сучасним підходам до good governance у сфері соціальної політики.

По-третє, цифрова трансформація забезпечила якісну зміну моделі взаємодії держави та громадян — від адміністративно-бюрократичної до сервісно-орієнтованої. Зростання частки електронних звернень і дистанційного отримання послуг свідчить про

формування стійкої цифрової поведінки користувачів та поступовий перехід до моделі “digital-first” у пенсійному адмініструванні.

По-четверте, цифровізація підвищила стійкість пенсійної системи до зовнішніх шоків, зокрема в умовах воєнного стану та масової внутрішньої міграції. Забезпечення безперервності надання пенсійних послуг у дистанційному форматі підтверджує адаптивність цифрової інфраструктури та її роль у підтриманні соціальної стабільності.

Водночас ідентифіковано низку структурних обмежень цифрової трансформації. До них належать: фрагментарність інформаційних систем, недостатній рівень міжвідомчої інтеграції, нерівномірність цифрової грамотності населення, а також підвищені ризики кібербезпеки у сфері обробки персональних даних. Ці фактори знижують потенційну ефективність цифровізації та формують потребу в подальшому інституційному вдосконаленні.

Окремо обґрунтовано концепт цифровізації пенсійних прав як базового елемента нової моделі пенсійної системи. Його реалізація передбачає створення єдиної електронної інфраструктури обліку трудового стажу, страхових внесків і пенсійних накопичень, що забезпечує прозорість, автоматизацію та індивідуалізацію пенсійних прав. Запропонований підхід до нормативного закріплення поняття “пенсійні права” та визнання індивідуального права власності на пенсійні накопичення створює передумови для розвитку накопичувальної та добровільної складових пенсійної системи.

Отже, цифровізація системи пенсійного страхування в Україні є незворотним трансформаційним процесом, який забезпечує підвищення ефективності, прозорості та стійкості системи соціального захисту. Подальший розвиток має бути спрямований на поглиблення інтеграції державних реєстрів, повну автоматизацію пенсійних процесів, розвиток аналітики на основі великих даних та посилення кіберстійкості цифрової інфраструктури, що в сукупності забезпечить перехід до зрілої цифрової моделі пенсійного забезпечення європейського типу.

Література:

1. Самошкіна І. В. Розвиток діджиталізації страхового ринку України. *Економіка та суспільство*. 2022. № 41. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-52>.
2. Дюк Р. І. Теоретичні засади і основні тренди цифровізації фінансового сектора. *Український економічний часопис*. 2024. № 6. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2024-6-3>.
3. Єгорова-Луценко Т. П. Цифровізація системи надання соціальних послуг в Україні. *Публічне адміністрування та регіональний розвиток*. 2020. № 2. DOI: [https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2\(15\)-13](https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2(15)-13).
4. Кохан В. П. Digitization of activities of the pension fund of Ukraine. *Law and innovations*. 2020. № 3(31). DOI: [https://doi.org/10.37772/2518-1718-2020-3\(31\)-1](https://doi.org/10.37772/2518-1718-2020-3(31)-1).
5. Рудик В. К. The role of the pension insurance system in the formation of the modern financial system of Ukraine. *The Actual Problems of Regional Economy Development*. 2019. № 1(15). DOI: <https://doi.org/10.15330/apred.1.15.152-158>.
6. Парфонов Я. О. Reforming the pension system of Ukraine in the conditions of transformational changes. *Public Administration and Regional Development*. 2022. № 16. DOI: <https://doi.org/10.34132/pard2022.16.12>.

7. Жовнірчик Я. Ф. Modernization of the modern system of public administration in the sphere of pension security in war and post-war years. *Public Administration and Regional Development*. 2025. № 27. DOI: <https://doi.org/10.34132/pard2025.27.01>.
8. Бурлай Т. В. Digital technologies and the resilience of Ukraine's social protection system: wartime experience. *Agora International Journal of Juridical Sciences*. 2024. Vol. 18(1). DOI: <https://doi.org/10.15837/aijs.v18i1.6751>.
9. Kondrat I., Bublyk M., Yaroshevych N. Pension System Resilience Under Extreme Demographic Shock: Lessons from the Ukrainian Case. *Journal of Risk Financial Management*. 2026. Vol. 19(254). DOI: <https://doi.org/10.3390/jrfm19040254>.
10. Городянська Л. В. Technology of digital adaptation data of monetary and pension supply of the military personnel of the armed forces of Ukraine. *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Military-Special Sciences*. 2023. № 1(53). URL: <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2023.53.27-31>.
11. Міністерство соціальної політики України. Електронні сервіси Пенсійного фонду України. URL: <https://www.msp.gov.ua/en/e-servisy/portal-pensiynoho-fondu>.
12. Дніпропетровська обласна державна адміністрація. Як переглянути страховий стаж та заробітну плату на вебпорталі ПФУ. URL: <https://dn.gov.ua/en/news/yak-perehlianyty-nabutyi-strakhoviy-stazh-ta-zarobitnu-platu-na-vebportali-pensiynoho-fondu-ukrainy-27-01>.
13. Міністерство соціальної політики України. Електронні сервіси. URL: <https://www.msp.gov.ua/en/e-servisy>.
14. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). Safeguarding the Sustainability of the Ukrainian Pension System. Paris: OECD Publishing, 2024. URL: https://www.oecd.org/en/publications/safeguarding-the-sustainability-of-the-ukrainian-pension-system_fc202a7e-en.html.
15. Програма соціально-економічного розвитку України 2036. Проект громадської організації «Розвиток середнього класу». URL: <http://www.middleclass.org.ua/programma-sozialno-economycheskogo-razvitiya-ukrainyi -2030/>

References:

1. Burlai, T. V. (2024). Digital technologies and the resilience of Ukraine's social protection system: Wartime experience. *Agora International Journal of Juridical Sciences*, 18(1). <https://doi.org/10.15837/aijs.v18i1.6751>.
2. Diuk, R. I. (2024). Theoretical foundations and main trends of digitalization of the financial sector. *Ukrainian Economic Journal*, (6). <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2024-6-3>.
3. Dnipro Regional State Administration. (n.d.). *How to check insurance record and salary via the Pension Fund web portal*. Retrieved April 22, 2026, from <https://dn.gov.ua/en/news/yak-perehlianyty-nabutyi-strakhoviy-stazh-ta-zarobitnu-platu-na-vebportali-pensiynoho-fondu-ukrainy-27-01>.
4. Horodianska, L. V. (2023). Technology of digital adaptation data of monetary and pension supply of the military personnel of the Armed Forces of Ukraine. *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Military-Special Sciences*, 1(53). <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2023.53.27-31>.
5. Kokhan, V. P. (2020). Digitization of activities of the pension fund of Ukraine. *Law and Innovations*, 3(31). [https://doi.org/10.37772/2518-1718-2020-3\(31\)-1](https://doi.org/10.37772/2518-1718-2020-3(31)-1).
6. Kondrat, I., Bublyk, M., & Yaroshevych, N. (2026). Pension system resilience under extreme demographic shock: Lessons from the Ukrainian case. *Journal of Risk and Financial Management*, 19(254). <https://doi.org/10.3390/jrfm19040254>.
7. Ministry of Social Policy of Ukraine. (n.d.-a). *Electronic services*. Retrieved April 22, 2026, from <https://www.msp.gov.ua/en/e-servisy>.
8. Ministry of Social Policy of Ukraine. (n.d.-b). *Web portal of the Pension Fund of Ukraine*. Retrieved April 22, 2026, from <https://www.msp.gov.ua/en/e-servisy/portal-pensiynoho-fondu>.
9. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2024). *Safeguarding the sustainability of the Ukrainian pension system*. OECD Publishing. https://www.oecd.org/en/publications/safeguarding-the-sustainability-of-the-ukrainian-pension-system_fc202a7e-en.html.
10. Parfonov, Ya. O. (2022). Reforming the pension system of Ukraine in the conditions of transformational changes. *Public Administration and Regional Development*, (16). <https://doi.org/10.34132/pard2022.16.12>.
11. Rudyk, V. K. (2019). The role of the pension insurance system in the formation of the modern financial system of Ukraine. *The Actual Problems of Regional Economy Development*, 1(15). <https://doi.org/10.15330/apred.1.15.152-158>.
12. Samoshkina, I. V. (2022). Development of digitalization of the insurance market of Ukraine. *Economy and Society*, (41). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-52>.
13. Social and Economic Development Program of Ukraine 2036. (n.d.). NGO "Development of the Middle Class". Retrieved April 22, 2026, from <http://www.middleclass.org.ua/programma-sozialno-economycheskogo-razvitiya-ukrainyi-2030/>
14. Yehorova-Lutsenko, T. P. (2020). Digitalization of the system of social services provision in Ukraine. *Public Administration and Regional Development*, (2). [https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2\(15\)-13](https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2(15)-13).
15. Zhovnirchuk, Ya. F. (2025). Modernization of the public administration system in the sphere of pension security in war and post-war years. *Public Administration and Regional Development*, (27). <https://doi.org/10.34132/pard2025.27.01>.

